

[Aksel Larsen.]

tives forslag, dikteret regeringen i overensstemmelse med aftalerne under omsforliget, som blev sluttet i juni måned.

Hvis man ser på provenuet af indkomst- og formueskatten i forhold til de beregnede indkomster, synes det at være udtryk for en fortsættelse af nogle års skattepolitik, idet vi i nogle år har haft en årlig formindskelse af skatteudskrivningen i forhold til befolkningens indkomster, dog i reglen således at statens indtægt af befolkningens indkomster, altså af indkomstskatten, ikke formindskedes, men at befolkningen i forhold til sine indkomster svarede mindre indkomstskat.

Der er imidlertid en forskel. I 1960 og også i 1961 var der en vis social linje i de skattelettelser, der blev gennemført, således at skattelettelserne, så beskedne de måtte synes at være, dog var mærkbare for de mindre indkomster og man ikke favoriserede de større eller de mellemstore indkomster.

I det forslag til udskrivningslov, der foreligger nu, er der tale om, både absolut og forholdsvis, større lettelser for de store mellemindtægter, medens der kun er tale om en beskedne lettelse for de små indtægter. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, vil en skatteyder med 10.000 kr. i skattepligtig indkomst efter forslaget kunne få en skattelettelse på 378 kr. på et år. En skatteyder med 15.000 kr. i skattepligtig indkomst vil kunne få en skattelettelse på 528 kr. på et år. En skatteyder med 20.000 kr. i skattepligtig indkomst vil kunne opnå en skattelettelse på 1.298 kr. En skatteyder med en skattepligtig indkomst på 25.000 kr. vil kunne få en skattelettelse på 2.278 kr. på et år, og en skatteyder med 30.000 kr. i skattepligtig indkomst vil kunne få en skattelettelse, hvis dette forslag gennemføres, på 2.128 kr. på et år. Det vil altså sige, at en skatteyder med en skattepligtig årsindkomst på 25.000 kr., hvilket formentlig svarer til en reel bruttoindkomst på omkring 35.000 kr., vil kunne få en skattelettelse, der er omtrent 5 gange så stor som den skattelettelse, en skatteyder får, som har en skattepligtig indkomst på omkring 15.000 kr.

Det kan ikke påstås, at der er nogen udpræget social linje i disse skattelettelser.

Derimod har man vel lov til at sige, at der er en temmelig udpræget asocial linje i dem. Man opnår dette resultat derved, at man dels hæver den skattefri bundgrænse for statsindkomstskatten for forsørgere til 7.000 kr. — og det skal vi ikke opponere imod, det er en reform, vi har talt for i flere år, og vi synes den er rimelig — dels hæves loftet for proportionalskatten fra de hidtil gældende 18.000 kr. til 22.000 kr. i skattepligtig indkomst, og samtidig nedsættes proportionalskattens procentsats fra 24 til 21. Vi er meget betænkelige ved at gennemføre en sådan form for skattelettelse, og vi er betænkelige, ikke blot fordi det forekommer os asocialt at sætte skatterne ned på den måde, at de, der faktisk har bedst råd til at betale, får større lettelser end de, der har dårligst råd til det. Vi er også meget betænkelige ved det af andre grunde; det skal jeg komme ind på senere.

Vi er betænkelige ved det, selv om det må erkendes, at det, at man hæver loftet over proportionalskatten fra 18.000 kr. til 22.000 kr., hvilket sidste tal modsvarer en reel indkomst på mindst 30.000 kr., bevirker, at en væsentlig del af sambeskatningens ulemper falder bort. Nu har det ærede medlem hr. Poul Møller talt om, at man virkelig må se at komme helt bort fra sambeskatningen, og jeg er ikke uenig med det ærede medlem, men så må det ske på en anden måde end efter den metode, man anvender her. Jeg vil i den forbindelse sige, at efter det ærede medlem hr. Poul Møllers tale er der vel håb om, at det ærede medlem og hans parti i anledning af, at han selv talte om nødvendigheden af en ajourføring af hustrufradraget, vil støtte et ændringsforslag, vi kunne tænke os at stille om en virkelig ajourføring af dette hustrufradrag, som i øjeblikket maksimalt er på 2.000 kr.

Hvad angår mine udtalelser om den manglende sociale linje i de foreslåede skattelettelser, kan noget lignende siges om børnetilskuddene. Naturligvis er jeg stadig glad for, at vi har fået børnetilskud i stedet for det, vi havde tidligere, og som kaldtes børnefradrag, og som ikke var sociale; men dér vil jeg gøre opmærksom på, at børnetilskuddene forhøjedes betydeligt i 1961 ud over, hvad regeringen dengang foreslog, og det var i hvert fald, hvad udvalgsflertallet angår, meningen, at man hvert år fremover